

end det har været Tilfældet med Borgmesteren, der dog bor i Byen. Amtmanden derimod vil, selv om han vel ogsaa bor i en By, dog være noget fjernere fra 5—6 andre Byer, som han skal føre Tilsyn med. Vi have derfor stillet Forslag om, at det i Lovforslaget omhandlede Tilsyn af Amtmændene skal bortfalde. Jeg kan heller ikke indse, at den Ensartethed, man her vil tilstræbe, skal være nogen Motivering for at gaa den Vej, Lovforslaget anbefaler. Jeg er ganske enig i de Betragtninger, som bleve gjorte gældende af et æret Medlem, som talte før (Mortensen), at man dog maa være noget videre med Hensyn til Evner og Dygtighed, saa at man i Købstæderne bedre end før vil være i Stand til at føre det kommunale Selvstyre fremad paa tidssvarende Maade. Det forekommer mig derfor, at det Tilsyn, som maaske tidligere kunde begrundes, nu med Lethed maatte kunne bortfalde. Jeg gør opmærksom paa, at det er et nyt Tilsyn. At det gamle ikke har haft videre Betydning, erkendes fra alle Sider. Nu at etablere et Tilsyn, som bliver meget vanskeligere at gennemføre end det forrige og motiveres som værende et dødt Bogstav, synes jeg ikke, der er Anledning til.

Det 3die Punkt, hvor der har været væsentlige Uoverensstemmelser, er med Hensyn til Overgangen af Magistratsforretningerne fra den kongevalgte Borgmester til de valgte Borgmestre. Med Hensyn til vor Stilling her gælder det samme som med Hensyn til Titelen, at i alle de Forslag, der have været fremme siden det først fremsatte i 1882, har man foreslaaet, at Magistratsforretningerne overgik fra den kongevalgte Borgmester til den valgte Borgmester. Købstadforeningen har paa sine Delegeretmøder, endog paa det allersidste, udtalt sig for at gaa samme Vej. Flertallet er i det væsentlige enig med os, men naar Flertallet ikke kan følge de Anskuelser, som Venstre altid har delt og Købstadforeningen ogsaa har ønsket gennemført, forekommer det mig, at det Standpunkt, som det nuværende Flertal indtager paa dette Felt, er det mest bureaukratiske, som fra Venstres Side nogen Sinde har været indtaget her i Tinget, og derom kan der vistnok ikke tvistes. Venstre har mig bekendt ikke tidligere rejst Spørgsmaal om, at disse Magistratsforretninger ikke maa overgaa til den folkevalgte Borgmester. Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, som vi her have stillet under Nr. 20, idet jeg gør opmærksom paa, at naar Købstadforeningen har anbefalet det, bundet

det ogsaa i, at man ved en Afstemning i Fjor, foretagen i de forskellige Købstæder, har vedtaget det i saa godt som alle disse Købstæder. Jeg tror, at i 69 af 72 Købstæder er det vedtaget med et Flertal, der bevæger sig fra 40 mod 30 til 60 mod 10. Det forekommer mig, at naar Købstæderne Landet over have taget saa bestemt Stilling til dette Spørgsmaal, og man indrømmer ingen Betænkeligheder at have ved at følge Købstæderne, burde man her ved denne Lejlighed gøre det.

Jeg skal ligesom den foregaaende ærede Taler erkende, at de Ændringsforslag, der ere stillede af Flertallet, ere Forbedringer af Lovforslaget, men paa de Punkter, jeg her har omtalt, vil jeg indtrængende anbefale ærede Medlemmer at følge Mindretallet. Der er gjort opmærksom paa, at der ikke er Politik i dette Lovforslag, man ser rent kommunalt paa disse Forhold, og derfor vil jeg haabe, at det skal være let for Medlemmerne at bryde Partirammerne.

Naar man ved første Behandling af Lovforslaget talte om at standse Sagen, indtil Købstadforeningen var hørt, og naar Købstadforeningen nu har talt, og Udtalelserne gaa i den Retning, som hidtil har været Venstres i dette Ting, hver Gang dette Forslag har været fremme, maa jeg opfordre alle til at følge Købstadforeningens Indstilling paa de afgørende Punkter og følge Mindretallet, der har stillet de af mig nævnte Ændringsforslag. Jeg skal derfor slutte med at anbefale det høje Tings Medlemmer at følge Mindretallet i de af dette stillede Ændringsforslag.

Schovelin: Under Udvalgsbehandlingen af denne Sag er jeg bleven styrket i det Indtryk, at dette Lovforslag i Virkeligheden ikke er, hvad man kunde kalde noget organisk Arbejde, og at der egentlig ikke fra Ministeriets Side er gjort noget effektivt Forsøg paa at løse den egentlige Opgave paa dette Omraade. Saavel Grundlovsgiverne i 1849 som Grundlovsgiverne i 1866 ønskede for det første, at Retsplejen skulde skilles fra Forvaltningen, og dernæst, at der skulde gennemføres et virkelig kommunalt Selvstyre, hvad der er udtrykt i den nugældende Grundlovs § 71 og § 91, idet man altsaa ønskede at faa udsondret den Sammenhobning af forskellige Elementer, der vare krystalliserede i Borgmesterens eller Byfogedens Person, idet alle 3 Dele, Kommunalbestyrelsen, Retsplejen, i hvert Fald Dele af Retsplejen, og